

idet jeg havde udtalt, at det private Jernbane-driftssystem maatte have andre Principer for sin Forvaltning end dem, der tjente Publicums Interesse. Jeg har kun sagt, men det gjen-tager jeg, at det private Driftssystem navnlig vil gaae ud paa at have faa Tog og høie Taxter, medens Publicums Interesse derimod vil kræve hyppige Tog og lave Taxter; om jeg nemlig end kunde være enig med den ærede Landstingsmand i, at det, naar man faae hen over et langt Tidrum, maaskee vilde være det Klogeste og det, der betalte sig bedst, ogsaa for vedkommende Driftsbetjening, at indføre hyppige Tog og lave Taxter, saa har jeg dog ikke hidtil seet noget privat Driftssystem iagttage en saadan Fremshyethed i sin Bestyrelse, hvorimod de private Driftssystemer, som jeg hidtil er bleven bekendt med, væsentligst ere gaaede ud paa at afvinge Jernbanen den hurtigste og størst mulige directe Fordeel, medens derintod alle Spørgsmaal om den indirecte Fordeel, der af Jernbanen skulde flyde for Publicum, saa temmelig have ligget hen. — Jeg har ikke sagt, at Regjeringen havde en større Indflydelse paa det ene Jernbaneselskabs Taxter og Fartplaner end paa det andet, men jeg har kun ytret, at Regjeringen kunde have mere Haand i Hante, om jeg maa bruge dette Udtryk med det jydsk-sjyenske Driftselskab end med det sjællandske; deri har jeg da ogsaa søgt min Berettigelse til at antage, at de Hindringer, som hidtil have været lagte i Veien for Sammensmeltningen af de to Jernbanegrupperes Fartplaner, mere have været at søge hos den sjællandske end hos den jydsk-sjyenske Jernbanebestyrrelse. — Naar det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) i stærke Udtryk har udtalt sig om det formeantligt aldeles Urigtige i mine Ytringer om, at det sjællandske Jernbaneselskabs Actier skulde kunne komme paa sjældtlige Hænder, maa jeg, uagtet jeg dybt bærer mig for den ærede Landstingemands større Kjendskab til saadanne Forhold end det, jeg kan have, dog tillade mig vedblivende at troe, at de Pengepapirer, hvorom der her er Tale, ikke ere af en

anden Beskaffenhed eller have nogen anden Charakter end andre Pengeactiver. Jeg troer, at et Activ vil komme frem af sig selv, naar Prisen paa det stiger, og der er stærk Søgning efter det; Den, der vil kjøbe et saadant Activ, behøver altsaa ikke at gaae omkring til de enkelte Personer, der sidde inde med det, men han kan ganske roligt nøies med at byde en meget høi Priis for det, saa melde Actierne sig nok. Medens jeg derfor er enig i, at der ikke er nogen Grund til for Øieblikket at frygte for, at Nogen skulde faae Øyst til at samle alle vore Jernbaneactier paa sin Haand, saa er jeg paa den anden Side ogsaa overbevist om, at der, hvis der hos en mægtig og finansiel velordnet Stat staaer politiske Interesser i Baggrunden, nok vil blive budt en saa høi Priis for disse Actier, at de skulde komme frem paa Børsen.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog tillade mig at gjøre den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Bessen) opmærksom paa, at faae Tog med høie Taxter kun vilde være en Fordeel for et Jernbaneselskab, naar det kan faae Folk til at kjøre med disse Tog; Selskabet vil indtil en vis Grad være nødt til at indrette sine Fartplaner og Taxter efter Publicum, men det er ganske vist umuligt at afgjøre, hvor den meest passende Grændse ligger for, hvad der er i Selskabets, og hvad der er i Publicums Interesse; at Interesserne imidlertid til en vis Grad falde sammen, troer jeg dog maa anerkjendes. Naar det samme ærede Medlem bemærkede, at det maa være ligesaa let at opkjøbe de sjællandske Jernbaneactier som ethvert andet Activ, saa har han fuldstændig Ret deri. Skulde nogen Ind- eller Udlænding have Øyst til at kjøbe disse Actier for sin Fordeels Skyld, vil han have den allerbedste Udgang dertil af Verden ved at gaae op paa Børsen og byde en høi Priis for dem. Men det er ikke herom, at der er Tale; hvad der er Tale om, er det Tilfælde, at udenlandske Selskaber eller udenlandske Enkeltmænd vilde søge at komme i Besiddelse af disse Papirer,